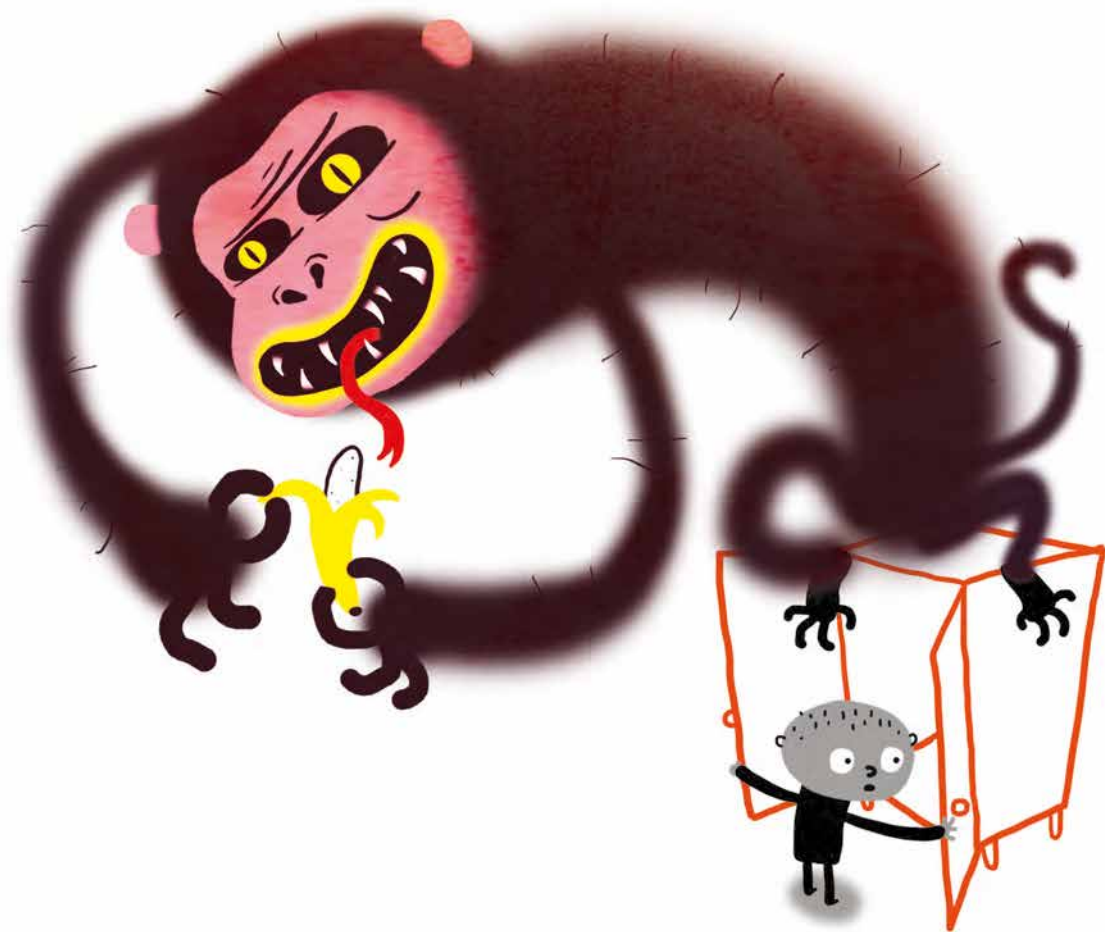

„Stáhnu tě z kůže, pak tě sním, pak tě z okna vyhodím!“

Sebevražedkyně

Šel jsem jednou takhle po ulici a najednou vidím, jak jedna šílená ženská stojí v okně v sedmém patře vysokého domu a křičí: „Já si něco udělám! Já si něco udělám!“

A víte, jak to skončilo, děti?

Ta ženská z toho okna slezla a udělala si kafe.

„Mojí babičku taky pohřbili, jenže zaživa...“

Na kuchyňské lince totiž ležely dvě žákovské knížky. Jedna Matějova, otevřená na stránce Poznámky za nekázeň, a druhá Jonášova, otevřená na stránce Prospěch z matematiky a geometrie. To byla taková hrůza, že to tatínkovo slabé srdce nevydrželo a prasklo jako rozšlápnutý pomeranč.

Jaké z toho plyne ponaučení?

Toužíte-li, děti, po hororech, podívejte se nejprve do své žákajdy!

BABČIČINY BUGNĚTY

JESTLÍPAK, PÁJO,
UHODNEŠ, S ČÍMPAK
ASI DNESKA JSOU?

